

Gyógyítani csak az orvos tud, segíteni mindenki

A civilizált országokban domináló nyugati orvostudomány alig 300 éves. Gyökerei a XVI. századig nyúlnak vissza, amikor Andreas Vesalius, flamand orvos első anatómiai vizsgálatait elvégezte. 100 évvel később az angol William Harvey leírta a keringési rendszert és szív funkcióját. Ezekhez a sikerekhez kapcsolódott a mechanizmus filozofikus elmélete és Descartes dualizmusa, melyben az embert test-gép modellnek tartották, s amelyből első ízben választották le az értelmet. Alig száz esztendővel később ezt az elméletet Newton matematikailag is alátámasztotta. Ez az előrelépés lényegesen csökkentette a kuruzslókba, a boszorkányokba és a csodákba vetett hitet, megalapozta a következő időszak nagy orvosi felfedezéseit.

Századunk elején nagy sikert aratott Pasteur azon elmélete, mely szerint majdnem minden betegségnek a mikroorganizmus sok az okozója. Ezt elfogadva, a laboratóriumokban keresni kezdték az ellenszereket, megjelent a penicillin és többféle antibiotikum. Egyre tisztább vegyületeket dolgoztak ki, a negyvenes években ezek már ezres nagyságrendekben léteztek. A fertőző megbetegedések többségét uralva, a siker fényében sütkérezve azt hitték, hogy hamarosan felfedezik valamennyi betegség vegyi okát, illetve azok megfelelő szintetikus ellenszerét. Ezeknek a csodálatos preparátumoknak ma már valóban tizezeivel rendelkezünk, s a még újabbak feltalálásáig a génsebészetet hívjuk segítségül.

Az orvostudomány új ágai jöttek létre, a plasztikai beavatkozások, a bypass műtétek, a szervátültetések már senki számára sem jelentenek meglepetést. A diagnosztika bonyolult technikái, aprólékos elemzések lehetőséget nyújtanak a legkiválóbb specialistáknak, hogy gyakran a beteg részvétele nélkül állítsák fel a kórismét, és koordinálják a megfelelő terápiát.

Ma már tudjuk, hogy a technika és kémia együttműködésén alapuló orvostudományunk számos vitathatatlan eredménye ellenére is – sok hibája van, s nem egyszer bizonyul tanácstalannak. A 21. század küszöbén a halálos betegségek már nem magyarázhatók holmi gyilkos mikroorganizmusokkal. A civilizált országok többsége nem a fertőző betegségekkel, hanem sokkal inkább a degenerációból fakadókkal küszködik.

A fejlett ipari országokban a felnőttek 75%-a szenved valamilyen krónikus megbetegedésben. A csont és az ízületi megbetegedések, a magas vérnyomás, az érlemezés, a cukorbetegség, a túlsúly vagy a daganatos megbetegedések csak néhány ezek közül. Minden negyedik gyerek allergiával, felső légúti, emésztőrendszeri megbetegedéssel, idegrendszeri problémákkal vagy tartási rendellenességgel bajlódik. A modern gyógyszerek tovább tartanak életben, de a tablettáknak köszönhetően mégsem vagyunk egészségesebbek. A farmakoterápiához gyakran kapcsolódnak nem kívánt mellékhatások. A leggyakrabban alkalmazott szerek is szelektivitással hatnak, ugyanakkor nagy megterhelést jelentenek a szervezet számára. Magát a jelenséget leküzdjük, de a betegség kiváltó okai megmaradnak, s ezzel újabb és újabb problémák jelentkeznek.

Már Hippokratesz kijelentette: a betegségeket nem a démonok vagy az istenek okozzák, hanem a természetes erők, a természet törvényeinek megfelelően, az egészség az emberi természet összetevői, a környezete és az életvitele közötti egyensúly kifejezője.

A homeostasis törvényének megfelelően, annak érdekében, hogy a szervezet megfelelő módon működhessen, meg kell tartania belső egyensúlyát, függetlenül a külső környezet változásaitól. A szervezet működési képességének fokozatosan növekvő nehézségei sok krónikus civilizációs betegség kialakulásához vezetnek.

Az emberi test mintegy 80 billió sejtből áll. Ezeknek az élő tábláknak a működésétől függ szervezetünk állapota. WHO jelenlegi álláspontja szerint minden betegség sejtszinten kezdődik. Ha depresszióba esünk, szomorúságunk kémiai úton minden sejthez eljut. Fokozatosan elsavasodnak és alultápláltak lesznek, aminek következménye például a szív táji fájdalom, valamint ellenálló rendszerünk gyengülése. Ha boldogok vagyunk, éppen az ellenkezője történik: a kémiai vegyületek (pl. endorfinok) az agyból kiindulva – egész testünkön átvándorolnak, fájdalomcsillapítást, ellazulást eredményeznek. Ebben a helyzetben a szervezet hatékonyabban dolgozik, a kémiai folyamatok változása következtében az egész test élettani állapotának javulása figyelhető meg.

Étkezés közben nem gondolunk sejteink táplálására. Évekkel ezelőtt prof. Julian Aleksandrowicz tudatosította, hogy a DNS-ben kódolt genetikai információ ugyanaz, mint évezredekkel ezelőtt, viszont a táplálékkal bejuttatott építőelemek nem felelnek meg a kódolt paramétereknek. 1991-ben kiderült, hogy többek között az élelmiszerek egyre intenzívebb feldolgozása miatt hiányzik belőlük a rostanyagok és a nyomelemek 40 százaléka. Az élelmiszerekkel évente mintegy 2-4 kiló vegyszert veszünk magunkhoz, amelyek gyakran okozhatnak allergiás reakciókat, gyomorgyulladás, bélműködési rendellenességet, ingerlékenységet, alvászavart, vérnyomásproblémákat stb. A minőségi alultápláltság, illetve az ellenállórendszer túlterhelése és végül teljes legyengülése a fő okai a civilizációs betegségeknek.

Következő gond az étkezési stílus. Általában sokat eszünk és rendszertelenül. A zsírtömeg lelassítja a hajszálerekben a véráramlást, ezáltal a szövetek táplálékhoz, illetve oxigénhez jutását, ugyanakkor felgyorsítja az érlemezésedet. Természetes szénhidrátok nélkül a zsírsavanyagcsere nem lehet szabályos, a szervezet savasodik. Ennek ellensúlyozására a csontból kalciumként, lúgos kalciumos sókat igényel a szervezet, így egy ördögi kör eredményeképpen alakul ki az oszteoporózis.

Mit tehetünk?

Úgy tartják, hogy a 19. századot a gyógynövények jellemezték, a huszadikat a farmakoterápia. A 21-et viszont fenntartják azon módszereknek, amelyek élettani módon állítják helyre az egészséget. Az egyik legújabb és legjobb módszer a magnetostimuláció, amellyel – összekapcsolva a megfelelő természetes táplálkozás kiegészítésével – nagy-szerű hatásfokot érhetünk el. A rendszeresen alkalmazott magnetostimuláció mind a terápiában, mind a megelőzésben segíti az immunrendszer hatékonyságát. Az anyagcsere folyamatokat javítva, csökkenthetjük a különböző betegségek okainak kialakulását, egyúttal javítva közérzetünket is. Bár a súlyos degeneratív folyamatokat nem mindig lehet megszüntetni, a szervezettel történő tudatos együttműködés legalább a folyamat súlyosbodását megállítja.

Dr. G. P.